

Na problematiku drog lze nahlížet zorným úhlem mnoha profesí a zájmových skupin. Drogový fenomén má společensky výrazně průřezový charakter. Otázky týkající se drog jsou atraktivní **politicky, zdravotně, pro výzkum, ekonomicky a historicky**. Právní předpisy a politiky, jejichž prostřednictvím se přístup k drogám v konečném důsledku tvoří, musejí všechny tyto stránky vzít v úvahu a sestavit je do srozumitelných a důsledných návrhů. Vytváření koncepce přístupu k drogám předpokládá zodpovězení mnoha otázek. Jedna z nejproblematičtějších je otázka zaujetí postoje k rozsahu právní regulace.

Základní dva přístupy k drogám představují přístup liberální a přístup represivní. V rámci zaujatého přístupu je nutné dále vymezit cíle politiky a zvolit vhodné nástroje k prosazení jejich cílů. Při svém rozhodování společnost zohledňuje nejen historický vývoj v dané oblasti, ale dále také ekonomickou a sociální stránku věci. Sociálně velmi ožehavé téma představují lidé na návykových látkách závislí.

Drogový fenomén tedy představuje jedinečnou oblast, která vyžaduje specifický přístup společnosti. Ačkoli je nezbytné, aby se společnost angažovala v boji proti drogám, je nutné si také uvědomit, že problém drogových závislostí a souvisejících jevů /drogová kriminalita, sociální dopady závislosti/ je problém nevyřešitelný.

Z pohledu právní regulace se právní úprava drogového fenoménu rozpadá do více právních předpisů. Drogový problém je řešen na úrovni více právních odvětví. Klíčovou roli sehrává právo trestní /vymezení trestných činů drogové kriminality a sankcí za ně/ a právo správní /ochrana před alkoholismem a jinými drogovými závislostmi, vymezení zvláštního režimu nakládání pro látky s potenciálem závislosti/. Průřezový charakter právní úpravy drog se neprojevuje pouze v četnosti právních předpisů, ale také ve skutečnosti, že svou kompetencí na poli drogových závislostí disponuje velké množství orgánů.